

Fényes krajcár vagy koldus kalapban,
 Őrtornyd a Kárpátokra néz,
 Imádkoztál és dolgoztál hiven,
 Kohóidban izzott a vasérc.
 Porba verhettek ámitó gazok,
 Tűzlelked mégis sas-szárnyat kapott.

KOMÁROM.

Visszajöttlél ősi fellegvárunk,
 Ronthatatlan a te védfalad,
 Szembenéztél százszor a viharral
 És földsáncod ép, erős maradt.
 Ostromolt tűz, víz, ádáz tatárhad,
 Kőbástyád nem rendült soha,
 Szent Szűz őrzött, Mátyás ősi vértje,
 Jókai és Klapka városa.
 Hidad pillére vén folyam felett,
 Összezüzi a testvérszíveket.

KRASZNAHORKA.

Andrássyak ősi, büszke vára
 Bástyáidon töröksip zokog,
 Kuruc harcok dicső, szép emléke
 Lelkesífi ódon homlokod.
 Itt álmodik a jószágos urnő,
 Még holtában is lán hevül, eped,
 A földöntuli szerelem varázsa
 Lengi körül a bezárt szemet.
 Itt minden holt tárgy, kő, zászló, selyem
 Komoly beszédes jel, történelem.

Magyar zászló

Ha a magyar zászlót látod, tisztelegj előtte,
 Ezeréves szenvedő nép lelke sir belőle.
 Mindig harcolt, mindig vérzett, de a harcnak bére.
 Ellennél rosszabb barátnak hullott az ölébe.

Ha a magyar zászlót látod, büszkén tekints rája,
 Árpád apánk tüzetle ki Verecke falára.
 Hunyadi, Rákóczi harcán lengett ez a zászló.
 A hitért és szabadságért egekig sugárzó...

Meglengette Kossuth Lajos, s mi volt írva rája?
 Guzsba kötött rab magyar nép nyiló szabadsága!

*S mikor sirba dőlt Petőfi, e lobogó földte:
Ha a magyar zászlót látod, tisztelegj előtte...*

*Piros színe piros vérünk idők tengerében,
A fehér az Igazságunk, hogy úgy lesz, mint régen.
A zöld Remény, hogy hitünk semmi ki nem ölte:
Ha a magyar zászlót látod, tisztelegj előtte.*

*Lengj, lobogj szent talizmánunk, a Kárpátok ormán,
Vess tüzet a szíveinkbe, sikolts, mint az orkán.
Hatvanhárom rózsánk egygőze Szent István kötötte,
Szétszaggatták. E jelvénnel kössük ismét össze:
Ha a magyar zászlót látod, tisztelegj előtte.*

Kiss menyhért.

Zászló alá!

*Kibontva már a zászló,
Magasan leng, lobog.
Habselyme szűzfehérén
Az ősi jel ragyog:
A Szent-Király keresztje,
Hős László cimere...
Fel! Álljatok alája, —
S vihar nem tépi le!*

*Ó, gyűljetek alája,
Ti, vérző magyarok:
Kinek még él a hite
S a lelke hűn zokog,
A Nagyasszony néz rátok —
És biztat mosolya:
E jellel győzni fogtok!
El nem buktok soha!*

*Ha sóhaj az életed,
S a büszke szív törött,
S úgy érzed, szörnyű végzet
Hord gyászt e hon fölött,
S ha könny a gyöngyöd, kincsed,
S holt jaj a vig remény,
Jőjj, himnusszal az ajkon,
S a Jajjal szembe kélj!*

*Ha dus ölében ringat
S úgy dédelget a lét,
Hazádra gondolj: — s érte
A kelyhed zúzd ma szél!
S te, árva, üzött vérem,
S ti ezren szenvedők,
A sebeket hozzátok...
Építsünk szebb jövőt!*

*A szűz Máriás zászló
Szent-büszkén leng, lobog,
Kigyulladnak a máglyák
S a hívő csillagok...
A kettős kereszt ormán
Új hajnal bibora,
Fel, férfi szívvel, harccal!
S nem veszünk el soha!*

Birinyi József.

